

Mindannyian tudjuk, hogy a gyermekkorban megélt, megtanult szeretetminta egész életünk legértékesebb útravalója.

Éppen ezért meg kellene állítani az állandó hibakeresésbe feledkező embert, s meg kellene tanítani mindenkit újra a "szeretet művészetére". Hiszen ha az állandó hibakeresésre alapozzuk gyermekünk nevelését, emberi kapcsolatainkat, akkor azok eleve a feszültségekre és sohasem az értékek, a kompromisszumok megteremtésére, s nem a problémák pozitív megoldására fognak törekedni, hanem a bántások, a meg nem értések, a dacos ellenállások melegágyai lesznek.

Valószínűsíthető, hogy amiből valaki keveset kapott gyermekkorában, azt továbbadni sem tudja, s a pozitív érzelmeket hátrítja, rideg, szakmai törtetéssel kompenzálja. Épp ezért sokakkal együtt hiszem, hogy az igaz szeretet a gyermek felnövekedésének, későbbi sikerének legerősebbike.

Nézz vissza kedves olvasó a gyermekkorodba!

Milyen volt a Téged körbevett szeretet? Mennyit kaptál belőle? S milyen gyakran került a feltétel nélküli szeretet helyébe a túlzó elvárás? S hányszor, meg hányszor ütköztél felnövekedésed alatt az állandó megmérettetés vaskorlátjába, ahol sérüléseid zálogaként elvesztetted önbizalmad? S talán ennek a sérült énednek kompenzálásaként már Te is csak méricskélve, elitélve, megítélve neveled teljesítmény centrikus világunkban egyetlen igazi kincsedet a GYERMEKED!

Szülő-gyermek kapcsolat

Írta: Márton Tünde grafológus
2015. április 07. kedd, 09:00

Ne tedd, ne vedd birtokba, nem a tulajdonod! Ő szabadnak született és megérdemli Tőled a feltétel nélküli SZERETETET!

Ne vedd el a gyermekkorát, ne erőlködni, ne ágaskodni tanítsd meg, hanem szeretni és hinni önmagában! Hinni szüleiben, hinni abban, aki Őt elfogadja feltétel nélkül.